

Arrest

nr. 41 506 van 9 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.

Volgens uw verklaringen bent u in 2007 als zelfstandige een handel begonnen in juwelen. U deed dit samen met uw vrouw en zakenpartner, Gyraskova Jelizaveta, die in Moskou woont.

Eerst verkocht u juwelen op de markt in Grozny.

In december 2007 zijn er de eerste keer onbekende mannen naar u gekomen terwijl u op de markt uw juwelen aan het verkopen was. Deze mannen eisten geld van u. U weigerde echter te betalen waarna de mannen weggingen.

Enige tijd later huurde u een winkelruimte in Grozny waar u vanaf dan uw juwelen verkocht.

Eind februari 2008 kwamen er opnieuw onbekende mannen naar uw winkel die geld van u eisten. Ze vroegen 50.000 euro. U weigerde en de mannen gingen weer weg.

Begin maart 2008 zijn er dan nog eens onbekende mannen naar uw winkel gekomen om geld van u te eisen. U weet niet wie deze onbekende mannen waren die drie keer geld van u zijn komen eisen, maar u vermoedt wel dat ze Kadyrovtsi waren.

Op 31 maart 2008 vertrok u samen met de vrouw van uw broer Isa naar Moskou. U moest uw schoonzus daar naar het ziekenhuis brengen. Bovendien had u daar ook een winkelruimte gehuurd en moest u de nodige documenten hiervoor nog in orde brengen. Tijdens uw verblijf in Moskou kreeg u op 23 of 24 april 2008 telefoon van uw broer Khasan uit Grozny, die in hetzelfde appartement als u woonde. Khasan vertelde u dat de OMON enkele straten rond uw winkel had afgezet en dat er ook enkele leden van de OMON bij hen thuis waren langsgekomen op zoek naar u.

Na uw terugkeer in Grozny op 30 april 2008 ging u dan zelf naar de politie (ROVD) om hen te vragen waarom leden van de OMON naar u op zoek waren. De politiemannen zeiden dat u dat aan een commandant van OMON moest vragen. Daarop belden ze een commandant van OMON op en zeiden dat de persoon die ze zochten bij hen was. De commandant stelde voor om u ergens te ontmoeten. Tijdens deze ontmoeting verklaarde de commandant enkel dat hij de opdracht had gekregen om u te arresteren. Toen u zei dat hij voor deze zaak gebruikt werd door andere mensen en dat hij in de problemen zou komen, wilde hij zich verder niet uw zaak bemoeien en liet hij u gaan.

Op 1 mei 2008 vielen twee onbekende mannen 's nachts uw appartement binnen. Ze dwongen u met hen mee te gaan. Buiten zetten ze u in een wagen en trokken ze een zak over uw hoofd. U weet niet waar ze naartoe reden, enkel dat het ergens op het platteland moet geweest zijn. Daar gingen de twee mannen met u een gebouw binnen waar u in een kelder werd opgesloten. De mannen eisten de gevraagde som geld van 50.000 euro op. Uiteindelijk beloofde u het geld te zullen betalen vóór eind augustus 2008. In de nacht van 19 op 20 mei 2008 hebben ze u dan vrijgelaten.

Na uw vrijlating probeerde u een oplossing te vinden voor uw probleem met de personen die u afpersten. Er was echter niemand die u kon helpen.

Eind augustus 2008 kwamen er dan opnieuw enkele mannen bij u langs om de gevraagde som geld op te halen. U vroeg hen meer tijd, omdat u het geld nog altijd niet had kunnen bijeenkrijgen. De mannen gaven u nog enkele weken de tijd, maar zeiden wel dat het de laatste keer was dat u uitstel kreeg om te betalen.

U was bang dat ze u zouden vermoorden als u nu niet zou betalen. Daarom besloot u het land te verlaten.

Op 29 september 2008 bent u per auto vanuit Grozny naar Nazran (Ingoesjetië) vertrokken en vandaaruit bent u verder doorgereden naar Oekraïne. Vanuit Kiev (Oekraïne) bent u dan met een minibus naar België gereisd waar u op 13 oktober 2008 bent aangekomen.

U vroeg op 14 oktober 2008 asiel aan.

Enkele maanden na uw aankomst in België heeft u aan de telefoon van uw broer Khasan vernomen dat er door de autoriteiten in uw land van herkomst een strafzaak tegen u werd ingespannen en dat u gezocht zou worden als een gevaarlijke misdadiger.

Ter staving van uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw rijbewijs, een kopie van enkele bladzijden uit uw intern paspoort, uw medische kaart, uw diploma, en een uittreksel uit het register van de MVD."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van de zaak

2.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter.

Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u vervolgd werd door enkele onbekende leden van ordediensten. Deze personen zouden u verschillende keren afgeperst hebben en zouden u zelfs een keer ontvoerd hebben. Omdat u steeds weigerde hen te betalen, zouden deze personen bovendien een valse strafzaak tegen u ingespannen hebben en zou u door de autoriteiten gezocht worden als een gevaarlijke misdadiger.

Vooreerst dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw vervolgers en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten een aantal opmerkelijke incoherenties, vaagheden en ongeloofwaardigheden bevatten.

Zo bleek u in het geheel onwetend te zijn over de identiteit van uw vervolgers. U verklaarde weliswaar er zeker van te zijn dat ze tot de ordediensten behoorden, maar u kwam niet verder dan dat u vermoedde dat het mannen van Kadyrov waren. U verklaarde voorts dat uw vervolgers in uniform waren en zelfs dat er insignes op hun uniformen waren aangebracht, maar toch kon u niet preciseren tot welke ordedienst ze dan wel behoorden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 7).

Het is weinig geloofwaardig dat u niet meer informatie kan geven aangaande de identiteit van uw vervolgers gezien het feit dat ze toch meerdere keren persoonlijk bij u geld zijn komen eisen en u zelfs een keer door hen werd ontvoerd en gedurende enkele weken werd vastgehouden.”

2.2. Verzoeker brengt hier tegen in “dat met betrekking tot de identiteit van de vervolgers begrijpelijk is dat men deze niet kent nu deze illegaal opereren en het gevaarlijk is deze identiteit trachten te achterhalen.”

2.3. De Raad schaart zich achter de motivering van de bestreden beslissing dat, gelet op het feit dat verzoekers vervolgers meerdere keren persoonlijk bij hem geld zijn komen eisen en hem zelfs een keer hebben ontvoerd en gedurende enkele weken vastgehouden, en zij daarbij een uniform droegen met insignes, redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij kan aangeven tot welke ordediensten deze personen behoren.

De vaststelling dat verzoeker daartoe niet bij machte is, zet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op de helling.

2.4. De motivering stelt verder:

“Verder legde u nog incoherente en vage verklaringen af met betrekking tot de manier waarop u getracht had om een oplossing te vinden voor uw problemen met de personen die u afpersten.

U verklaarde eerst dat u zelf bent gaan praten met een aantal mensen die bij de politie werken om een oplossing te vinden.

Toen u daarop gevraagd werd met welke personen van de politie u dan bent gaan praten, wijzigde u opeens uw verklaringen en stelde u dat u niet zelf maar wel uw broer Khasan met die bepaalde personen was gaan praten. U beweerde dan vervolgens niet te weten wie deze personen waren en ook niet hoe uw broer Khasan hen kende (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 10).”

2.5. Verzoeker legt in zijn verzoekschrift van 9 april 2009 daaromtrent uit (zie p. 3) “dat dit een misverstand betreft van de interviewer daar verzoeker met één persoon heeft gesproken en diens broer met een aantal kennissen”.

2.6. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker de vragen “Heeft u de tolk goed begrepen?” en “Vragen begrepen?” hem gesteld aan het einde van zijn verhoor van 19 maart 2009 (zie verslag, p. 12) bevestigend beantwoordde.

De Raad leest in het verhoorverslag van 19 maart 2009 (zie p. 10) volgende verklaringen van verzoeker: “Wat deed u dan om situatie op te lossen?”

Ik praatte met mensen die bij politie werkten, maar mensen willen zich niet met problemen van anderen bemoeien. Niemand kon me helpen. Iedereen zei dat ik moest betalen, was enige manier om problemen op te lossen”.

Met welke mensen dan gaan praten?

Het was mijn broer eigenlijk die zich daarmee bezig hield.

Wie waren die mensen dan?

Dat waren mensen die hij kende, ik kende hen niet.”

Terwijl de motivering van de bestreden beslissing sub. 2.4. aldus steun vindt in het administratief dossier, is dit niet het geval voor verzoekers uitleg in zijn verzoekschrift van 4 november 2009.

Ook deze vaststelling keert zich tegen verzoekers geloofwaardigheid.

2.7. De motivering vervolgt:

“Ter staving van uw bewering dat deze personen een valse strafzaak tegen u zouden ingespannen hebben, legde u een uittreksel voor uit het register van de MVD.

Dit document kan uw bewering dat u door de autoriteiten gezocht zou worden als een gevaarlijke misdadiger echter niet staven.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u onaannemelijk weinig uitleg kan verschaffen betreffende de herkomst van het uittreksel. U verklaarde slechts dat uw broer het desbetreffende document enkele maanden na uw vertrek heeft gekregen van een kennis van hem die bij de politie werkt. U weet echter in het geheel niet wie deze kennis is en u heeft ook geen verdere informatie over deze strafzaak tegen u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 10-11).

Bovendien dient er nog op gewezen te worden dat het louter een getypt stuk betreft dat geen enkel kenmerk bevat dat de authenticiteit ervan kan aantonen waardoor er geen bewijswaarde aan gehecht kan worden.

Uit een analyse van dit document en uit uw eigen opmerkingen terzake blijkt dat een aantal gegevens in het document foutief zijn, namelijk uw voornaam, uw geboorteplaats, de datum waarop de strafzaak tegen u begonnen is, en de datum sinds wanneer u gezocht werd, maar u kon hiervoor geen aannemelijke uitleg geven.

U kon verder ook geen enkele verklaring geven waarom in het document vermeld staat dat deze strafzaak in Ingoesjetië zou ingespannen zijn.

Uw uitleg dat deze foutieve gegevens juist zouden aantonen dat de aanklacht tegen u vals is, kan geenszins overtuigen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 11).

Immers kan u hoe dan ook niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk het risico zou lopen om waar dan ook in de Russische Federatie gearresteerd te worden door de autoriteiten, gezien het grote aantal significante verschillen tussen de personalia van deze door de MVD gezochte persoon en uw eigen personalia.”

2.8. Verzoeker verklaart in zijn verzoekschrift “dat het document een computerafprint is die hij heeft verkregen. Dat zijn voornaam verkeerdelijk gespeld is. Dat dit echter verklaard kan worden door het feit dat het wordt geschreven met een “o” doch uitgesproken met een “a”. Dat op het document in kwestie geen melding wordt gemaakt van de geboorteplaats”.

2.9. De Raad schaaft zich achter de motivering van de bestreden beslissing dat, bij gebrek aan kenmerk op het document, naar verzoekers verklaringen een computeruitdraai, onvoldoende garanties biedt op het vlak van de authenticiteit, zodat er dan ook geen bewijswaarde aan wordt gehecht.

Tot deze conclusie draagt eveneens bij de vaststelling dat, hoewel het volgens verzoeker om een stuk zou gaan afkomstig van de Russische autoriteiten, het talrijke fouten bevat.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn verhoor van 19 maart 2009 (zie verslag, p. 11) verklaarde dat *“geboortedatum is niet juist”*.

2.10. De motivering stelt verder:

“Dergelijke vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aangaande feiten die de kern van uw asielrelaas betreffen brengen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang.

Men dient hier nog de aandacht te vestigen op een fundamenteel en flagrant verschil, dat betrekking heeft op een essentieel element van uw relaas en waarmee u werd geconfronteerd tussen de versie die werd voorgesteld tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en de informatie die u in de vragenlijst heeft gegeven op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk dat u reeds vóór uw vertrek uit Tsjetsjenië van uw broer vernomen had dat u door de autoriteiten gezocht werd als een gevaarlijk persoon en dat de politie zelfs bij u thuis was langsgesproken om u te arresteren (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, p. 2-3).

Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen uitdrukkelijk dat u vóór uw vertrek nog niet wist dat u gezocht werd als een gevaarlijk persoon, maar dat u het pas enkele maanden na uw aankomst in België vernomen heeft via een telefoongesprek met uw broer (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 10-11).

U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, maar kon hiervoor geen afdoende uitleg geven.”

2.11. Verzoeker laat hieromtrent in zijn verzoekschrift gelden *“dat de verschillen in verklaringen bij DVZ en CGVS niet correct zijn gezien zijn broer hem heeft gezegd dat hij weg moest gaan omdat ze zoveel geld niet hebben en gehoord had dat verzoeker werd gezocht. Dat achteraf pas bleek dat dit vermoeden van de broer werd bevestigd en deze daarna zei: “zie je wel dat ik gelijk had”*”.

Hij voegt hier aan toe *“dat het bovendien niet correct is deze gegevens te vergelijken nu het duidelijk is dat de voorbereidende vragenlijst enkel een oriëntatiedocument is waar zeer beknopt nota wordt gemaakt van het asielrelaas en de CGVS zelf heeft meegedeeld: “In principe zal in de motivatie van een asielbeslissing geen gebruik worden gemaakt van tegenstrijdigheden tussen enerzijds verklaringen in de vragenlijst en latere verklaringen op het CGVS”*”.

2.12. De Raad merkt op dat een flagrante tegenstrijdigheid tussen de verklaringen in de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en het verhoor op het Commissariaat-generaal, een weigeringsbeslissing kan ondersteunen.

De Raad merkt op dat dit overeenstemt met de mogelijkheid voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn beslissing, alle objectieve gegevens na te gaan die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen.

De Raad leest in het administratief dossier dat, terwijl verzoeker in zijn vragenlijst van 20 oktober 2008 (zie p. 2) verklaarde dat *“eind augustus 2008 heb ik vernomen van mijn jongste broer dat de politiemensen mijn profiel hadden bepaald als een extreem gevaarlijk iemand”*, hij tijdens zijn verhoor van 19 maart 2009 (zie verslag, p. 11) verklaarde dat hij voor zijn vertrek uit zijn land eind september 2008 niet wist dat hij werd gezocht als een gevaarlijke crimineel.

Ook deze tegenstrijdigheid gaat in tegen zijn geloofwaardigheid.

2.13. De motivering stelt verder:

“Met betrekking tot het door u voorgelegde rijbewijs uitgereikt op 24/06/2008, verklaarde u dat u in juni 2008 opnieuw rijexamen heeft afgelegd om uw rijbewijs uit te breiden met een categorie C en dat u een week nadien zelf uw nieuwe rijbewijs bij de Verkeersinspectie (GIBDD) bent gaan afhalen. U verklaarde verder dat u een rijbewijs categorie C nodig had omdat u nog plannen had om een winkel voor eetwaren te openen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 4-5).

De vaststelling dat u slechts enkele weken na uw ontvoering door uw afpersers in mei 2008 en nadat uw binnenlands paspoort door deze ontvoerders werd ingehouden, blijkbaar zonder enige vrees een nieuw

rijbewijs bent gaan afhalen, strookt geenszins met de door u beweerde vrees voor vervolging, te meer daar u toch eerder verklaarde dat uw vervolgers tot de ordediensten behoorden.

Uw uitleg hiervoor dat u slechts door bepaalde mensen bij de ordediensten vervolgd werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 11) is niet overtuigend te noemen. U verklaarde toch herhaaldelijk niet te weten wie deze personen waren noch tot welke ordediensten ze behoorden.”

2.14. Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift uit *“dat de afpersing geen officiële praktijk is zodat er geen enkele reden is waarom verzoeker zich niet naar de plaatselijke instantie zou begeven voor een rijbewijs af te halen”*.

2.15. De Raad volgt verzoekers stelling niet. Verzoeker verklaarde vervolgd te worden door leden van de autoriteiten, zonder te weten van welke overheden precies.

Dat verzoeker een rijbewijs ging afhalen bij de Russische autoriteiten amper een paar weken na zijn vermeende vasthouding door leden van de overheidsdiensten, is ongeloofwaardig.

2.16. De motivering vervolgt:

“Daarenboven dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen aangaande uw illegale binnenkomst in de Europese Unie vanuit Oekraïne.

U weet niet zeker via welk land u de Europese Unie bent binnengekomen, maar u verklaarde wel een grenspost gepasseerd te zijn.

Bij deze grenspost zouden u en de andere passagiers gewoon in de minibus blijven zitten zijn en er zouden geen identiteitscontroles gebeurd zijn. Enkel de chauffeur zou uitgestapt zijn. U verklaarde zelf geen reisdocumenten bij u gehad te hebben en u verklaarde ook niet te weten of de chauffeur al dan niet reisdocumenten voor u of de andere passagiers bij zich had.

Verder verklaarde u dat er ook geen afspraken gemaakt waren met de chauffeur wat u moest zeggen of doen in het geval er wel een persoonlijke identiteitscontrole zou gebeurd zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 19/03/2009, p. 5-6).

Dergelijke onwetendheden betreffende uw binnenkomst in de Europese Unie kunnen niet geloofwaardig genoemd worden.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengenzone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Gelet op het grote risico dat u liep op een mogelijke individuele identiteitscontrole is het bijgevolg erg onwaarschijnlijk dat u hierop niet voorbereid zou zijn door de smokkelaar en kan redelijkerwijs toch verwacht worden dat u minstens ervan op de hoogte zou zijn of er enige reisdocumenten voor u gebruikt werden.

De vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw illegale binnenkomst in de Europese Unie is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw reis naar België onbekend zijn, wijst deze vaststelling er mogelijk ook op dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben kunnen gebruikt, verborgen houdt.”

2.17. Verzoeker verklaart dienaangaande dat hij *“voor zijn reis heeft betaald en de smokkelaars alles hebben geregeld”*.

2.18. De Raad stelt vast dat deze enkele verklaring van verzoeker in strijd is met de objectieve informatie vervat in het administratief dossier, volgens de welke aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengenzone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden.

De Commissaris-generaal besloot terecht dat verzoekers verklaringen omtrent zijn reisweg naar België ongeloofwaardig zijn.

2.19. In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal terecht dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is; een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.20. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, bepaalt de motivering van de bestreden beslissing nog:

“Wat de vraag naar de toepassing van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen.

De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en de federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2.21. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar zijn asielrelaas.

2.22. De Raad herhaalt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is; bijaldien kan het evenmin als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen intern of internationaal gewapend conflict meer aan de gang is, zoals vereist door artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.23. De motivering eindigt als volgt, aangaande de stukken die verzoeker heeft bijgebracht.

“De overige door u neergelegde documenten kunnen geenszins afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Aan de kopie van enkele bladzijden uit uw intern paspoort kan geen enkele bewijswaarde gehecht worden, aangezien het slechts een kopie betreft en gekopieerde documenten gemakkelijk te vervalsen zijn.

De voorgelegde medische kaart en uw diploma bevatten enkel medische gegevens en gegevens betreffende de door u gedane studies die hier niet in twijfel getrokken worden.

Uw rijbewijs waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevat louter persoonsgegevens en kan uw asielrelaas niet staven.”

2.24. Verzoeker merkt op in zijn verzoekschrift van 4 november 2009 (zie p. 3) *“dat bovendien aan het administratief dossier werden toegevoegd ten gevolge van de vorige procedure bij de RVV: attest dat verzoeker mag werken in diamant en goudsector, bewijs van beroep, copij paspoort. Dat het veel moeite en geld kost om dergelijke documenten te bemachtigen zodat verzoeker hier niet naar had gezocht wanneer hij wist drie maand later te zullen vertrekken. Dat op deze toegevoegde documenten niet werd gerepliceerd door de Commissaris-generaal”.*

2.25. De Raad stelt vast dat verzoeker ter terechtzitting van 19 augustus 2009 zijn origineel paspoort heeft neergelegd, alsook -volgens de inventaris- een “bewijs van beroep”, een “attest om te mogen werken in diamant + goudsector”, en de omslag waarin deze stukken hem zouden zijn toegestuurd.

2.26. Wat betreft deze ter terechtzitting van 19 augustus 2009 -die plaatsvond ter behandeling van het beroep ingediend tegen de beslissing van 25 maart 2009 van de Commissaris-generaal die door hem bij beslissing van 4 augustus 2009 werd ingetrokken- neergelegde originelen van de op 20 januari 2009

voor eensluidend verklaarde documenten, en zijn intern paspoort, legt verzoeker niet uit waarom hij deze niet vroeger in de procedure heeft kunnen bijbrengen.

De datumstempel "22.04.09" op de omslag waarin deze documenten hem zouden bereikt hebben, is inderdaad geen uitleg voor het feit dat verzoeker deze documenten, "volmacht aan Geraskovo E. V. om hem gedurende drie jaar te vertegenwoordigen" opgemaakt op 17 **juli 2008**, voor eensluidend verklaard op 20 januari 2009, "getuigschrift over registratie in het kadaster" opgemaakt op 7 **oktober 2008**, voor eensluidend verklaard op 20 januari 2009, en het intern paspoort van 22 april 2004, niet vroeger heeft kunnen voorleggen, zoals vereist door artikel 8 Pr RvV om in aanmerking te kunnen worden genomen.

Daarenboven stelt de Raad vast dat in het intern paspoort dat verzoeker eerder in de asielprocedure slechts in fotokopie heeft voorgelegd en waaraan de Commissaris-generaal terecht geen bewijswaarde heeft toegekend gezien het gemak waarmee fotokopieën te vervalsen zijn, de laatste twee bladzijden uitgescheurd werden (zie de twee overgebleven smalle papierresten vóór de achterste omslagflap).

Deze voor eensluidend verklaarde documenten brengen geen bewijs bij omtrent verzoekers voorgehouden problemen.

Maar daarenboven doet de vaststelling door de Raad dat uit dit intern paspoort (dat volgens de verklaringen van verzoeker op 20 **oktober 2008** (zie de verklaring, nr. 18) "*hem werd afgenomen iets meer dan een maand geleden, toen betrokkene nog in zijn land was*" wat in strijd is met zijn eerdere verklaring op 19 maart 2009 (zie het verhoorblad, p. 4) "*dat is afgenomen toen ik werd opgepakt in mei 2008*", zijnde vier maand eerder) twee bladzijden uitgescheurd werden, de geloofwaardigheid van verzoeker volledig teniet.

2.27. Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingdefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980. Van verzoeker wordt de vluchtelingenstatus niet erkend.

2.28. In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de feiten die hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas, dient te worden opgemerkt dat dit relaas als ongeloofwaardig werd beoordeeld.

Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis liggen van dit relaas om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE